

آینده بر بستر امروز ساخته میشود

نویسنده: پوران پوراقبال؛ رواندرمانگر و مشاور (MA,RSW,RCC)

ظاهراً این شرایط را بپذیرند یا با آن همراهی کنند، فقدان کانون گرم خانواده میتواند منجر به خلأ عاطفی و روانی در ایشان گردد. اگر مهاجرت در دوران بلوغ یا نزدیک به آن انجام شده باشد، این خلأ روحی میتواند عمیقتر هم باشد؛ چرا که نوجوان ما با از دست دادن تمامی زوایای آشنای زندگی هم چون علائق، دوستان، زبان و محیط امن و آشنایش، زمینه مستعدی برای تجربه فقدان و کمبود دارد. در این جابجاییها و باهم نبودنها ما فراموش میکنیم که ابتداییترین عامل آرامش و ثبات روانی را که همان محیط و خانه و کاشانه آشناست از فرزندمان سلب میکنیم.

ممکن است در جریان مهاجرت قولهای بزرگی به فرزندان خود بدهیم یا برای همراه کردنشان نوید داشتن تمامی آنچه را که در ایران از آن محروم بودهایم، به آنها بدهیم. پس از ورود، با سپری شدن مراحل اولیه مهاجرت و فروکش کردن هیجانات اولیه این تجربه جدید، چالش یافتن کسبوکار و ایجاد درآمد و ناتوانی از برآوردن قول و وعدهها در کنار دیگر چالشهای فرهنگی و زبانی محیط جدید به نارضایتی و آشفتگی بیشتر خانواده و بهبودی فرزندان نوجوان و جوان دامن میزند. در چنین شرایطی تقابلهای فرهنگی و باوری و عدم انعطاف برخی والدین در مقابل تغییرات فرزند نوجوان یا جوانشان در محیط جدید میتواند شکاف بین والدین و فرزندان را عمیقتر ساخته و زمینهساز نابسامانیهای آتی ایشان شود.

در شرایطی که پدر و مادر مشغول فراهم کردن زمینهای ثبات، آرامش و رفاه آتی خانواده هستند،

اگرچه والدین همیشه تا آنجاکه در توان دارند برای «به سر و سامان رساندن» فرزندان خود کوشش میکنند؛ با این حال همواره نیاز دارند تربیت فرزندان خود را از ابعادی جدید مورد بررسی قرار دهند. گاهی پیش میآید که پدر و مادر در این روز و روزگار بسیار آشفته، از پاسخگویی به نیازهای جوان امروزی خود در مانده میشوند. در این جا اجازه دهید از تعارف بگذریم و اعلام کنیم که اگر تمامی عشق و محبت قلبی ما به فرزندانمان از راه درست به ایشان داده نشود، به ضرر او و چه بسا همه افراد خانواده تمام میشود.

گاهی در پاسخگویی به نیازهای فرزندانمان، مراقبت، سرپرستی، راهنمایی، هدایت، و محبت به ایشان اندازه را ننگه نمیداریم. بسیاری از ما با ترس از تکرار گذشته نامطلوب خود، تمامی توجهمان را - به قیمت نادیدهگرفتن آنچه که امروز نیازمند توجه است - تماماً به آینده فرزندانمان معطوف میکنیم.

برای مثال، در شرایط مهاجرت که بسیاری از ما در حال حاضر با آن دست و پنجه نرم میکنیم، خانوادهها ممکن است از اولویت در کنار هم و با هم بودن برای ساختن آیندهای بهتر غافل مانند. بسیار میبینیم که پدران به دور از همسر و فرزندان خود در ایران یا دیگر نقاط جهان سکونت دارند و مادران در رفت و آمد بین این دو زندگی مجبورند گاه فرزندان خود را تنها گذارده یا به پدربزرگها، مادربزرگها یا سایرین بسپارند. در این شرایط به هر دلیل موجه یا غیرموجهی که فرزندان از بودن در کنار خانواده یا یکی از والدین محروم میشوند، حتی اگر

داشتن پدر یا مادر یا هر دو محروم هستند. در فقدان یک سرپرست، یک والد، یک راهنما و شخصی که در شکلگیری هویت فرزند در کنار او باشد، فرزند ما دچار سردرگمی، بحران، و نابسامانی می‌گردد. این فقدان او را با احساس تنهایی، رانده شدن و نادیده گرفته شدن مواجه می‌کند. حال در این میان که والدین تمامی توجه خود را به آینده معطوف داشته‌اند و خوشبختی فرزند خود را در داشتن تحصیلات دانشگاهی و کار پردرآمد و زندگی مرفه خلاصه می‌کنند، فراموش می‌کنند که آموختن راه و رسم زندگی و مهارت‌های ارتباطی به فرزندان‌شان و تقویت عزت نفس و استقلال آنها چقدر می‌تواند در شکلگیری یک هویت سالم منسجم در آنها مؤثر باشد، هویت و تواناییهایی که راهگشای زندگی فردای آنهاست.

از یاد نبریم که برای تعلیم این مهارت‌ها ما باید در کنار فرزند خود باشیم تا آنها را در شکلگیری یک شخصیت توانمند، متکی به خود و هدفمند یاری کنیم تا در فردای زندگی توان مواجه با چالش‌های زندگی و چیره شدن بر مشکلات را داشته باشند.

از دریافتن شرایط حال و پاسخگویی مؤثر به نیازهای امروز فرزندان‌شان غافل می‌شوند. فرزندان به سرعت رشد می‌کنند و با شتاب بیشتری از محیط جدید خود تأثیر می‌گیرند و در این میان اگر والدین برای پُر کردن فاصله خود با فرزندان‌شان به موقع عمل نکنند، کم‌کم با یک شکاف فرهنگی، اعتقادی، اجتماعی عمیق بین خود و فرزندان‌شان مواجه می‌شوند.

این رشد و تحول به معنای انطباق با محیط جدید و پذیرش نیازهای جدید است و برای افراد مختلف با سرعتی متفاوت رخ می‌دهد و در روند این سازگاری با محیط است که فرد احساس تعلق و ارزشمندی می‌کند. اگر فرزند ما زبان جدید را زودتر از ما می‌آموزد و از پس مکالمات روزمره برمی‌آید، این به معنای موفقیت در محیط دانشگاهی و علمی نیست. گاه فشار والدین بر فرزندان برای ورود به دانشگاه و ادامه تحصیل در رشته‌های خاص می‌تواند در کنار چالش‌های مهاجرت، آنها را دچار بحران‌های روحی و روانی کند.

در این شیوه جدید زندگی، صحبت از تعداد روزها، هفته‌ها و ماه‌هایی است که فرزندان ما به امید داشتن آینده‌ای بهتر از

G.V.Counselling and
Education Society

متخصص بحران‌های روانی
در نوجوان - جوان - بزرگ سال.

جامعه
شناس

مشاور
بالینی

روان
درمانگر

ثبت شده در دو برد تخصصی روانشناسان بالینی

Registered Clinical Counsellor

و مددکاری اجتماعی

Registered Social Worker

ثبت شده در سازمان دفاع از حقوق قربانیان جرم یا جنایت

Crime Victim Assistance Program

پوران پوراقبال

Tel: 778-883-0591

info@gvcounselling.com

www.gvcounselling.com

دفاتر کار در نورت ونکوور و ونکوور

مراجعه جدید پذیرفته میشود

اگر بیمه‌های اضافه بر بیمه خدمات درمانی ب.س. دارید می‌توانید حق مشاوره را از بیمه درخواست کنید.

مدیر و موسس
۲۴ سال تجربه مشاوره خانواده

اولین کلینیک روان درمانی در استان بریتیش کلمبیا